

ἡ παρουσία σου θέλει μὲ ἐνδυναμώσῃ ...

— Ἔστω, θὰ σὲ συνοδεύσω, φίλη μου. Κατὰ τὴν προσεχῆ του ἀφίξιν, μετὰ πέντε μῆνας, ὁ σύζυγός μου θέλει διαμείνειν εἰς Βρέστην, ὅθεν θέλω προφασισθῆ ὅτι ζητῶ οἰκίαν... λοιπὸν ἀπόψε τηλεγράφησε.

Ἡ Χριστίνα ἀντέταξεν ὅτι ἦτο ἀργά, ὅτι τὸ τηλεγράφημα τὴν νύκτα ἠδύνατο νὰ τὸν τρομάξῃ καὶ τούτου ἕνεκα συνεφώνησαν νὰ τηλεγραφῆσῃ τὴν ἐπαύριον λίαν ἁπλῶς.

Ἀμέσως δὲ ἤρχισαν νὰ ἐτοιμαζῶσι τὰ κιβώτια των.

Ἡ σκέψις περὶ τῶν πραγμάτων, ἅτινα θὰ ἐλάμβανον μεθ' ἐκυτῶν, καὶ αἱ ἐτοιμασίαι αὐταὶ τοῦ ταξειδίου ἀπασχόλησαν ἐπὶ μικρὸν τὰς δύο γυναῖκας, αἵτινες ἔτρεχον τῆδε κακεῖσε, δίδουσαι διαταγὰς, κενοῦσαι τοὺς σύρτας, σχεδὸν μὴ ἐνθυμούμεναι πλέον...

Περὶ τὸ μεσονύκτιον τέλος κατεκλίθησαν.

Ἡ Μαρία μὴ θέλουσα νὰ ἀφίση μόνην τὴν φίλην τῆς διέταξε νὰ στήσῃσι νέαν κλίνην δι' αὐτὴν ἐν τῷ δωματίῳ ἐκείνης, ἡ δὲ κόπως δὲν ἐβράδυνε νὰ κλείσῃ τοὺς ὀφθαλμούς της.

Ἡ Χριστίνα τοὺς ὀφθαλμούς ἔχουσα κεκλεισμένους, ὅπως προκαλέσῃ τὸν ὕπνον, ἔμεινεν ἐπὶ πολὺ ἀκίνητος ἐν τῇ ἐκουσίᾳ καὶ ὕπνῳ ὁμοιάζουσῃ ἀκίνησίᾳ ἐκείνῃ, ἥτις κατὰ πᾶσαν στιγμὴν προδίδεται ὑπὸ νευρικοῦ σκιρτήματος ἰσχυροτέρου τῆς θελήσεως.

Ἄλλ' αἴφνης ἀποτόμως ἀνεκάθησεν ἐπὶ τῆς κλίνης.

Καὶ ἔχουσα ὀπισθεν ἐρριμμένους τοὺς βραχίονας, τὰς χεῖρας συνεσπασμένας καὶ κατασχιζούσας τὰς σινδόνας, τὸν λαϊμὸν προτεταμμένον καὶ τοὺς ὀφθαλμούς πεπλανημένους, ἤκουεν ἀόριστον καὶ μυστηριώδη κρότον, ὅστις τὴν ἔκαμε νὰ φρίττῃ.

Ἄλλ' οὐδὲν τρομερὸν συνέβαινε.

Τὸν κρότον τοῦτον ἀπετέλει ὁ τριγμὸς τῶν ἐν τῇ θερμάστρᾳ καταναλισκομένων ξύλων, ἡ ἐργασία τῶν μυρμηκῶν καὶ ὁ συριγμὸς τοῦ ἀνέμου ὁμοιάζων πρὸς πενθίμουσ οἰμωγὰς. Οὐδὲν ἦτο.

Καθησυχάσασα τότε ἔρριψε ἡσυχώτερον βλέμμα περὶ αὐτῆς καὶ ὑπὸ τὸ φῶς τῆς λυχνίας παρατήρησε τὴν Μαρίαν Σεγιέρου ἡσύχως ὑπνώτουσαν· ἐλαφρὰ πνοὴ μόλις διέσειε τὸ στήθος της καὶ ἐπὶ τοῦ γαληνιαίου προσώπου της ἀντανεχλάτο ἡ καθαρότης τῆς ψυχῆς της.

«Πόσον εἶναι εὐτυχής», ἐσκέφθη, καὶ πικρὸν μειδίαμα ἐρρυτίδωσε τὰ ἄκρα τῶν χειλέων της. Εἶτα δὲ ἀποστρέψασα τοὺς ὀφθαλμούς τοὺς ἐβύθισεν ἀπροσέκτως εἰς τὸ ἡμίφως τοῦ δωματίου της· ἤδη ἀκίνητος ἐκ νέου, ἐφαίνετο ὅτι συνεκέντρου ὄλην τὴν δύναμιν τῆς θελήσεώς της ὅπως σκεφθῇ.

Πράγματι ἐζήτηε ἀπάντησιν εἰς τὰς μὴ ἐγκαταλιπούσας αὐτὴν σκέψεις.

Πλὴν φεῦ! ἐνώπιόν της μόνον τὸ ἀνεπανόρθωτον, τὸ φρικῶδες ἀνεπανόρθωτον, ἐβλεπεν· οὐδεμία ὁδὸς πρὸ αὐτῆς ὑπῆρχεν,

οὐδὲν, οὐδὲν, σκόπη μόνον καὶ τὸ ἄκρον ὁδοῦ ἀποτόμως διακοπτομένης.

Ἀληθῶς οὐδὲν ἄρα γε; Πρὸ μικροῦ παρετήρει ἀντικείμενόν τι πρὸ αὐτῆς, μικρὰν τινα φιάλην, ἀφ' ἧς ὡς ἐκ μαγνητισμοῦ, δὲν ἠδύνατο νὰ ἀποστρέψῃ τοὺς ὀφθαλμούς.

Παρετήρει τὸ φιαλίδιον τοῦ Λαυδάνου! Καὶ ἡ ἰδίᾳ ἐτρόμαξεν ἐννοήσασα τοῦ ἔφθασαν αἱ σκέψεις της, ἐνῶ φρίκη διέτρεχε τὸ σῶμά της. Ἐκλείσσε πρὸς στιγμὴν τοὺς ὀφθαλμούς, τοὺς ἠνοιξεν ἐκ νέου καὶ ἐξηκολούθησε παρατηροῦσα τὸ φιαλίδιον ἐκεῖνο, ὅπερ τὸν ἐβάσκανε μικρὸν κατὰ μικρὸν.

Ἦδη ἐπεθύμει νὰ τὸ λάβῃ... Ἡ Μαρία Σεγιέρου ἐκοιμάτο πάντοτε.

Ἡ Χριστίνα, ἐξέτεινε τὴν χεῖρά της, ἡσύχως λαμβάνουσα μυρίας παραφυλάξεις ὅπως μὴ προξενήσῃ θόρυβον...

Τὸ πρόσωπόν της δὲν ἠδύνατο νὰ μειδιάσῃ, ἀλλ' ἐφαίνετο ἡσυχώτερον.

Ἀφοῦ οὐδεμία ὑπεκφυγὴ ὑπῆρχε, τῆ ἔμμενέ τι ἀκόμη ὁ θάνατος, τὸ τέλος τῶν δεινῶν της.

Οὐδὲως ἐφοβεῖτο τὸν θάνατον τῆ ἐφαίνετο γλυκὺς κατόπιν τῶν τρομερῶν βασάνων, ἅτινα ὑπέστη.

Τὸ φιαλίδιον ἐκεῖνο καὶ στιγμὴ γενναϊότητος ἀπητοῦντο μόνον, εἶτα δὲ οὐδὲν πλέον, οὐδὲν, εἰμὴ τέλος τῶν βασάνων;

Ἄλλ' ἰδέα τις τῆ ἐπήλθε· τὸ τέλος τῶν βασάνων;

Δι' αὐτὴν νῆ, πλὴν διὰ τοὺς ἄλλους;... τοὺς ἄλλους, οὔτινες ἤθελον ζῆσει καὶ θὰ ἐμάθθαισαν τότε... Ὁ Ραοὺλ! τὰ τέκνα της, κατόπιν!

Δὲν δύναται τις λοιπὸν οὔτε νὰ φωνεθῇ ὅταν θέλῃ;

Ἀπ' ἐναντίας μάλιστα πρέπει νὰ σκεφθῇ καὶ περὶ τῶν ἐπιζώντων.

Ἐπὶ τῆ σκέψει ταύτῃ ἀληθῶς ἐφοβήθη. Πῶς! οὔτε αὐτὸς ὁ θάνατος τῆ ἔμμενεν!

Ἔπρεπε νὰ ζῆσῃ, νὰ ζῆσῃ ἀναξίως πλησίον τοῦ Ραοὺλ, τὸν ὁποῖον ἠγάπα, ἠθικῶς κεχωρισμένη ἀπ' αὐτοῦ ὑπὸ τῆς ἀναμνήσεως ἐκείνης, ἥτις ἤθελε τὴν ἀκολουθεῖ μέχρι τάφου!

Ἐὰν ἠδύνατό τις νὰ φωνεῖσῃ τὴν σέψιν, ἀφοῦ αὐτὴ τὸν βασανίζει! Πλὴν δὲν ἐκλείπει παρὰ μετὰ τοῦ σώματος καὶ ἐὰν ἐφρονεῖτο ἦτο τὸ αὐτὸ ὡς νὰ ὁμολόγῃ τὸ αἰσχὸς της.

Ἐὰν ἔχουνεν εἰς τὰς φλέβας της τὸ ἐρυθρὸν ἐκεῖνο ὑγρὸν, ὅπερ ἔρριπτε χρυσὴν ἀντανάκλασιν ὑπὸ τὸ φῶς τῆς λυχνίας, θὰ ἔχυνε ταυτοχρόνως δηλητηρίον ἐν τῇ καρδίᾳ τοῦ Ραοὺλ, ἐνῶ δὲν ἔπρεπε νὰ ὑποφέρῃ, ἐκεῖνος ὁ τόσον καλὸς, ὁ οὐδὲως ἀξίος τοιαύτης βασάνου.

Ὅθεν ὁ θάνατος ἦτο ἀδύνατος... Ἀργότερον ἴσως, ἠδύνατο νὰ παρουσιασθῇ περίστασις τις, εἰς τι ταξειδίον, εἰς τὰ λουτρά... Ἄλλ' ἐπὶ τοῦ παρόντος ὄχι.

Πρὸς τὸ παρὸν πᾶς κίνδυνος ἀπεσοβήθη· εἶχεν ἰαθῇ. Ἡ Μαρία εἶχε δίκαιον, ἔπρεπε νὰ ἀναχωρήσῃ, ἵνα μὴ ὁ Ραοὺλ ἀμφιβάλῃ περὶ τοῦ ἔρωτός της.

Ἔπρεπε νὰ ζῆσῃ ἀκόμη, νὰ ζῆσῃ ὡς

κατάδικος, ὅστις ἀναμένει τὴν ὥραν τῆς τιμωρίας του, ἥτις βραδύνει μὲν, ἀναμφιβόλως ὁμῶς θέλει φθάσει· ἔπρεπε νὰ ζῆσῃ μετὰ τοῦ μυστικοῦ, ὅπερ τὴν ἀπέπνιγε καὶ ὅπερ ἐφοβεῖτο μὴ ἐκστομίσῃ ἐν τῇ αἰσχύνῃ της· ἔπρεπε νὰ ψευδῆται ὅταν ὠμίλει καὶ ὅταν δὲν ὠμίλει ἀκόμη!

Ἀφῆκε τὴν κεφαλὴν της νὰ ἐπικναπέσῃ ἐπὶ τοῦ προσκεφαλαίου, ἅμα δὲ τῆ κινήσει ταύτῃ καὶ ἡ ἐνέργεια, ἡ συγκρατοῦσα τὸ ἀσθενὲς σῶμά της ἐφάνη χαλαρομένη.

Δάκρυα ἐπλημύρισαν τοὺς ὀφθαλμούς αὐτῆς σιωπηλῶς κυλιόμενα ἐπὶ τῶν ὠχρῶν καὶ καταβεβλημένων παρειῶν της.

Μικρὸν κατὰ μικρὸν ἡ γενναϊότης της τὴν ἐγκατέλειπεν, ὁ πόθος τῆς ζωῆς ἤρξατο καταλαμβάνων αὐτὴν, καὶ τούτου ἕνεκα ἤρξατο μεμφομένη τὰ πάντα, τὸν ἑαυτὸν της, τὸ σφάλμα της καὶ αὐτὴν τὴν ἀρετὴν της ἀκόμη.

[Ἔπεται συνέχεια.]

N. Δ.

Ὅσοι τῶν κ. κ. Συνδρομητῶν τῶν «Ἐκλεκτῶν Μυθιστορημάτων» μετοικήσῃσι κατὰ τὴν 1^η Σεπτεμβρίου, παρακαλοῦνται νὰ γνωστοποιήσῃσιν ἡμῖν τὴν διεύθυνσιν τῆς νέας αὐτῶν κατοικίας, ὅπως μὴ ἐπέλθῃ ἀταξία καὶ βραδύτης περὶ τὴν διανομὴν τοῦ φύλλου.

Εἰς τὸ Γραφεῖον

Τῶν Ἐκλεκτῶν Μυθιστορημάτων

Πωλοῦνται τὰ ἔτη Βιβλία:

[Αἱ ἐν παρενθέσει τιμαὶ σημειοῦνται χάριν τῶν ἐν ταῖς ἐπαρχαῖς καὶ τῷ ἐξωτερικῷ ἐπιθυμοῦντων νὰ ἀποκτήσῃσιν αὐτὰ, ἐλεύθερα ταχυδρομικῶν τελῶν].

«Παράπτωσις καὶ Μεταμέλεια», ἦτοι «Ἀπομνημονεύματα Ἀλίκης δὲ - Μερβίλλ», μυθιστορία Maximilien Perrin (ὀλοκληρον τὸ ἔργον) δραχμᾶς..... 3,50 (3,70)
 «Ἡ Πλωτὴ Πόλις» μυθιστορία 'Ιουλίου Βέρν..... δρ. 4 (4,20)
 «Ἡ Παναγία τῶν Παρισίων», μυθιστορία Βίκτωρος Οὐγγῶ, μετάφρασις I. Καρασσούσα (τόμου 2)..... δρ. 4 (4,30)
 «Ἰγμενὴ», Παύλου Μαντεγάτζα, μετάφρασις «Αἱ τίμαι γυναῖκες» διήγημα ὑπὸ Amedee Achard..... Λεπτ. 75 [90]
 «Οἱ Ἀγῶνες τοῦ Βίου: Σέργιος Πανίνης», μυθιστορία· ἀεθροῦθεν ὑπὸ τῆς Γαλλικῆς Ἀκαδημίας..... Δραχ. 2 [2,20]
 «Ἰπατία», μυθιστορία ἱστορικὴ ὑπὸ Charles Kingsley [τόμου 2]..... Δρ. 4 [4,20]
 «Κωμῳδίαι» ὑπὸ Ἀγγ. Βλάχου Δρ. 2 [2,20]
 «Ὁ Γονζάλθης Κορδούβιος ἡ ἡ Γρανάδα ἀνακτηθεῖσα» μυθιστορία..... Δρ. 1,50 [1,70]
 «Παλαιαὶ Ἀμαρτίαι» λυρική συλλογὴ, ὑπὸ Δημ. Γρ. Καμπούρογλου..... Λεπτ. 60 [70]
 «Ἡ Φωνὴ τῆς Καρδίας μου», λυρική Συλλογὴ, ὑπὸ Δημ. Γρ. Καμπούρογλου. Λεπ. 60 [70]
 «Ἐλπὴ» ἔθιμα Κωνσταντινουπόλεως, πρωτότυπος κοινωνικὴ μυθιστορία ὑπὸ Ἐπαμεινώνδα Κυριακίδου..... δρ. 5 (5,30)
 «Τὸ Μυστήριον τοῦ Σκελετοῦ», μυθιστορία Γεωργίου Πραδέλ..... δρ. 5 (5,30)
 «Ὁ Ἄγνωστος τῆς Βελβεδίλης», μυθιστορία Π. Ζακὸν..... δρ. 2,50 (2,70)
 «Ὁ Ἰππότης Μίτος», μυθιστορία Ponson de Terrail..... δραχ. 2,50 (2,70)
 «Ἡ ὀδοκατάλιμα», μυθιστορία Εὐγενίου Σὺν..... δραχ. 3 (3,20)
 «Τὸ διάμυστον Φρέαρ», μυθιστορία Pierre Sales..... δραχ. 4 (4,10.)